

i pret. inf. och betyder då detsamma som Sedan, t. ex.: *E. att hafva läsit brevet, sade han . . .* — *Anm.* Detta bruk är egentligen lånat ifrån franskan och har först i sednare tider blifvit införd i språket, samt bör med sparsamhet begagnas. — 3) *Allt e. som, Allt e.,* se under *Allt*, adv.

EFTER, äftr, m. 2. pl. *eftrar.* (sadelm.) Baksticket på en sadelbåge.

EFTERÅPA, äftr-åpa, v. a. 1. (Egentl.: göra efter, liksom en åpa.) 1) Handla, skicka sig, bete sig på samma sätt som en annan, med full afsigt att göra det. *E. någon i klädsel, skick, fasoner.* — Äfv. *Åpa efter.* — 2) (om sak) a) I uppförande, skick och handlingssätt rätta sig efter, söka likna. *E. någons sätt att kläda sig, hans gång, tal, o. s. v. E. utländska moder.* — Äfv. *Åpa efter.* — b) Göra, förfärdiga något, så att det blir fullkomligt likt något annat. *E. bankens sedlar. E. ens handstil. E. ett bref, ett dokument. Den, som denna sedel e-r, han skall varda hängd.* — *Syn.* (för alla bem.) *Se Härma.*

Anm. Skillnaden emellan *Efteråpa* och *Efterhärma* är i allmänhet den, att det förra ordet innebär dels en däraktig, dels en brottslig afsigt, hvaremot det sednare oftast antyder ett förlöjligande.

EFTERÅPANDE, n. 5. Handlingen, då man efterapar, då något efterapas. — *Syn.* *Se Härmaning.*

EFTERÅPARE, m. 5. — **PERSKA**, f. 1. Person, som efterapar. Brukas isynnerhet om den, som efterapar banksedlar.

EFTERÅPNING, f. 2. 1) *Se Efteråpande.* — 2) Hvad som genom efteråpande blifvit frambragt. *Denna e. är ganska lyckad.*

EFTERÅRBETE, n. 4. Mindre arbete, som återstår efter något föregående hufvudsakligt.

EFTERBAK, n. 5. eller **EFTERBAKNING**, f. 2. Mindre bak efter ett föregående större.

EFTERBERGNING, f. 2. Bergning, skörd, efter den egentliga och hufvudsakliga. *Jag har i år fått en liten e. af den här ången.*

EFTERBETALNING, f. 2. Mindre betalning, som sker kort efter en föregående betydligare.

EFTERBETE, n. 4. 1) Boskaps betande på äng, gårde eller betesmark, sedan annan boskap förut betat der. — 2) Rättighet dertill. *Hafva e-t på en äng.*

EFTERBILDA, v. a. 1. Bilda något efter, d. v. s. i likhet med något förut varande. Brukas mest i litteratur och skön konst. — *Efterbildande*, n. 4.

EFTERBILDARE, m. 3. (i litteratur o. skön konst) En, som efterbildar. Brukas föga.

EFTERBILDNING, f. 2. 1) Handlingen, då man efterbildar. — 2) Hvad derigenom uppkommit. *Detta skaldestycke är en e. efter Schiller.*

EFTERBLIFVA, v. n. 3. (böjes som *Blifva*) 1) Icke hinna följa med. — 2) Stanna, dröja kvar efter. — Brukas sällan; man säger vanligen *Blifva efter* (för båda bem.). — *Efterblifvande*, n. 4.

EFTERBORRA, v. a. 1. Borra efter någon, som förut borrar; äfv. borra i samma hål som förut, men med annan borr. — Äfv. *Borra efter.* — *Efterborrande*, n. 4. o. *Efterborring*, f. 2.

EFTERBORSTNING, f. 2. Förnyad borstning efter en föregående.

EFTERBRUNST, f. 3. Brunst hos djur, hvilken inställer sig efter den rätta och vanliga brunsttiden.

EFTERBRYGG, n. 5. Mindre brygg strax efter ett förutgående större.

EFTERBRÄNN, n. 5. Mindre bränn efter ett förutgående större och betydligare.

EFTERBRÄNNING, f. 2. Förnyad bränning, efter en förut verkställd sådan.

EFTERBRÖLLOP, n. 5. Mindre betydande bröllop, efter ett föregående större, som hållits för ett mera betydande bröllopspar.

EFTERBYGGA, v. a. 2. Bygga något efter och i sammanhang med ett annat hufvudsakligt byggnadsarbete. Brukas föga. — Äfv. *Bygga efter.* — *Efterbyggande*, n. 4.

EFTERBYGGNAD, f. 3. 1) Efterbyggande. — 2) Hvad som efterbygges eller blifvit efterbyggt.

EFTERBÖRD, m. 3. 1) Den, någon tid efter en barnsbörd, inträffande afgången af ägghinnorna jemte moderkakan och återstoden af nafvelsträngen. — 2) Hvad som sålunda afgår.

EFTERDRAGGA, v. a. 1. (föga brukl.) Genom dragning söka efter något, som sjunkit till sjöbottnen, och åter upptaga det ur vatnet. — Vanligare *Dragga efter.* — *Efterdragande*, n. 4. o. *Efterdraggning*, f. 2.

EFTERDRÖJA, v. n. 2. (föga brukl.) Dröja, stanna kvar efter någon annan. — Bättre *Dröja efter.* — *Efterdröjande*, n. 4.

EFTERDRÖPPEL, m. 2. pl. — *dröpplar.* (med.) En längre tid fortsarande, lindrigare flytning, som infinner sig efter dröppelsjukdom.

EFTERDÖME, n. 4. 1) Berömlig handling, som förtjenar att tagas till efterföljd. *Föregå med godt e. Hvilket vackert e! Framställa något till e. för andra. Gifva godt e. — 2) Person, som förtjenar att tagas till efterföljd. Taga någon till e. Han är ett godt, vackert e. för andra. — Syn.* (för begge bem.) Exempel, Föredöme, Förebild, Föresyn, Mönster.

EFTERDÖMLIG, a. 2. Som förtjenar att tagas till efterdöme. — *Syn.* Efterföljansvärd, Exemplarisk. — *Efterdömligt*, adv.

EFTERFARA, v. a. 3. (mindre brukl.) Fara, för att hämta någon eller något. — Vanligare *Fara efter.* — *Efterfarande*, n. 4.

EFTERFIKA, v. a. 2. Ifrigt, af hela sin själ eftersträfa. — Äfv. *Fika efter.* — *Syn.* *Se Eftersträfa.* — *Efterfikande*, n. 4.

EFTERFILA, v. a. 1. (mindre brukl.) Fila något med en finare fil, efter förut verkställd gröfre filning. — Äfv. *Fila efter.* — *Efterfilande*, n. 4. o. *Efterfilning*, f. 2.

EFTERFISKA, v. a. 1. 1) Med dragg eller på annat sätt söka efter något i sjö eller flod, för att upphämta det ur vatnet. — 2) (fam.) Leta efter något i ett flytande ämne, för att upphämta det. *E. russin i en soppskål. — 3) (fig.) Eftersträfa, söka vinna. E. ett embete, en rik flicka. — Vanligare Fiska efter. — Efterfiskande*, n. 4.

EFTERFLYGA, v. n. 3. (böjes som *Flyga*) 1) Flyga efter. *En duska kom e-nde. — 2) (fig. fam.) Fara i luften efter något annat. Först föll han sjelf ned i gatan, och sedan kom hatten e-nde. — Vanligare Flyga efter.*

EFTERFLYTTA, v. n. 1. Flytta efter någon till samma ställe. *Han flyttar i dag, och jag kommer snart e-nde. — Vanligare Flytta efter. — Efterflyttande*, n. 4.

EFTERFLYTNING, f. 2. Mindre betydlig flytning af saker, som följer strax efter en föregående hufvudsaklig. *Jag har ännu en liten e. att göra.*